

НАВІНКІ

9 - 16 студзеня 2003

№1(80)

Кошт свабодны

КВОЛЫЯ ПАДАРУНКІ пад бюджэтную елку

Прабухаўшы амаль месяц, Беларусь з хмяльнай галавой уступае ў новы бюджэты год. Не хвалюйцеся, гэты год падрыхтаваў нам ня менш сюрпрызаў, чым Дзед Мароз са Сьнягуркай. Як у гайдаеўскай «Каўкаскай палоньніцы» бюджэт быў падзелены ў залежнасьці ад ягонага ўсыпляльнага ўзьдзеяньня на галіны грамадства.

Мясцовыя выбары 2003

Гульня для кандыдатаў у
дэпутаты на стар. 6,11

Калі пачнецца вайна з Іракам?

МАТРИХ

Навінкі ня раз ужо падымалі тэму існаваньня ў краіне «чарпільніцы» лобі, якое робіць капітал на людзям горы, стайваючы грамадзянаў таннымі «віннымі напоймі». Справа ўжо настолькі сур'ёзная, што можна казаць аб існаваньні пладова-ягаднай матрыцы, якая кантралюе памуюныя й думкі значнай часткі грамадства. Надыйшоў час выбіраць: выразаць з матрыцы ці застацца ў ёй назаўжды.

Фотакомікс на стар. 16

Навінкі ў тэстах

1. Што падараваў на Божае нараджэнне патрыярх Алексій II прэзідэнту Аляксандру Лукашэнку?
А) Кадзіла
Б) Свечку
В) Ікону
2. Без чаго дамовіліся правесці неформальную сустрэчу кіраўнікі краінаў СНД ва ўкраінскіх Карпатах напрыканцы студзеня?
А) Бяз галыштукаў
Б) Без касцюмаў
В) Без трусаў
3. На якую паслугу дзяржаўнае прадпрыемства Белтэлеком павялічыла тэрмін да 70 рублёў?
А) Інфармацыйная даведка
Б) Інтэрнат
В) Сякі па тэлефону
4. У сталіцы Саюзнай Рэспублікі Югаславіі Белградзе прайшла прэзентацыя беларускага:
А) Трамвая
Б) Тралейбуса
В) Мэтра
5. Рэтрансляцыя якой незалежнай радыёстанцыі спыненая на тэрыторыі Беларусі?
А) Свабода
Б) Маяк
В) Сталіца
6. Пра падтрымку беларускіх прафсаюзаў заявіла Міжнародная фэдэрацыя:
А) Мэталістаў
Б) Блэкераў
В) Дэзераў
7. Згодна дадзеных Савету Еўропы, працягласць жыцця беларускіх мужчын складае:
А) 100 гадоў
Б) 62,8 гады
В) Столькі не жывуць
8. Хто атрымаў перамогу на мядаўніх прэзідэнцкіх выбарах у Літве?
А) Вітаўтас Ландсбергіс
Б) Раландас Паксас
В) Аревідас Сабоніс
9. За мінулы год у Беларусі загінулі 1.272 чалавекі падчас:
А) Паводак
Б) Пахараў
В) П'янак
10. Які новы атракцыён усталююць у сталічным парку імя Максіма Горкага?
А) Паратрупэр
Б) Супэр-8
В) Кола агляду
11. За што А.Лукашэнка ўручыў дзяржаўныя прэміі дзеячам культуры?
А) За духоўнае адраджэнне
Б) За духоўнае выраджэнне
В) За духоўнае нараджэнне
12. Хто наведвае Беларусь з афіцыйным візітам 19 студзеня?
А) У.Пудін
Б) Л.Кучма
В) Н.Назарбаев
13. Хто прызнаны лепшым спартсменам Беларусі 2002 году?
А) Э.Малафееў
Б) А.Грышын
В) А.Лукашэнка
14. Дзе пройдзе сесія парламэнту саюзнай дзяржавы Беларусі і Расіі 14-16 студзеня?
А) У Менску
Б) У Маскве
В) На Калыме

Правільныя адказы: 1-В, 2-А, 3-А, 4-Б, 5-Б, 6-А, 7-Б, 8-Б, 9-Б, 10-В, 11-А, 12-А, 13-Б, 14-Б

ПАЛІТЫКА

На радзіме Санта-Клаўса

Пятая хваля беларускай эміграцыі

Славамір Адамовіч, які стаў шырока вядомы пасля напісання вершу «Убей прэзідэнта» ў вузкіх месцах пазбаўленыя свабоды (часовага – за сваю частушку ён асуджэў усяго 10 месяцаў, роўна столькі, каб напісаць «Турэмны дзёньнік», які з поспехам разыйшоўся ў Амерыцы) цяпер знаходзіцца ў Нарвегіі дзе напірае палітычнага прытулку. Цікава, што ж вынудзіла Славу пакінуць Снявокую ды шукань прызнання ў далёкім замежжы. Ці ня слава Васіля Быкава, які ўжо некалькі гадоў кандуе па Эўропах. Аднак у адрозненні ад мэтра беларускай прозы майстра вершаванага радка знаходзіцца ў адным з лягераў уцекачоў. Вырашэння свайго лёсу ён будзе

чакаць яшчэ больш за паўгады. Гэтага тэрміну нарвежцам павінна хапіць, каб вырашыць, ці прадстаўляе слава і гонар беларускай апазіцыйнай славістыцы небяспечны для нарвэжскіх элітаў – у Нарвегіі ёсць каралёва ды й Санта-Клаўс яшчэ часам з'яўляецца ў публічных месцах. Будзе эміграў за дэмакратыю паводзіць сябе ціха і мірна ці напіша чарговы «Дзёньнік уцекача» і яго выстраць з краіны? Пажадана час. Лёс пазта, зрэшты можна будзе прасачыць па ягоних аўтабіяграфічных творах, якія, у адрозненне ад архірэвалюцыйных вершаў крыху больш рэалістычныя пра тое, як Славамір прадзіваў свой «Турэмны дзёньнік» у Амерыцы, можа даведацца з «Амерыканскага дзёньніка». Застаецца невідомым, ці прадзіваў пазт сваю кватэру ў Менску, якую купіў на свой амерыканскі заробак, і пра набыццё якой доўгі час часалі яны прадзіваўнікі беларускай літаратурнай багемы. Роўна як і застаецца невідомым, ці спадзецца пазт-эміграў нярушы на радзіму гуркоў.

Свабоду напугаям!

Мэдыцына

Прагрэс

Ведаеш, сябра, змяняецца ўсё. Не стаіць на месцы сьвет. Досьледу на жывёлах інстытут мэдыцынскі Крыкуну жорстка і цьвёрда – НЕТ!

Братоў меншых не жадаюць знішчаць айбаліты. Не на кроліках – на кампутарах – Пrowadзіць будучы лекаў іспыты!

Прашу сур'ёзна аднесьціся да навіны. Гэта не хлусня і не якое там Гэ. Наша краіна крок гістарычны зрабіла Першай на прасторы ўсяго СНГ.

Зараз жывёлаў катуюць Расея, Літва, Кыргызстан, Латышы, Эстонія, Казахстан. У сьмерцях павінны не выпадкова Грузія, Украіна, Малдова.

Гінуць мышы ў Азербайджане, Дразафілы, зайцы – у Туркістане Гінуць дзясяткамі шымпанзэ Пад нажом акулярыкаў у Душанбэ.

P.S. Вось толькі пытаньне: Любая жывёліна будзе жыць, Ці не хапае грошыкаў нашым мэдыкам Мышак карміць.

Ярыла Пшанічны

Радасная навіна для ўсіх братоў нашых меншых была атрыманая на мінулым тыдні. Флагман айчынай мэдыцынскай навукі Беларускі дзяржаўны мэдыцынскі ўніверсітэт адмовіўся ад правядзеньня эксперымэнтаў над жывёламі. Пры чым наш «мел» зрабіў гэты крок першым сярод аналягічных устаноў ня толькі Беларусі, але і ўсяго СНГ. А дазволілі абыйсціся без такіх антыгуманітных мэтадаў адукцыі міжнародныя арганізацыі, якія займаюцца аховай жывёл. Розныя там грыннісы падараклі ўніверсітэту

прынцыпова новае абсталяваньне. Такім чынам, калі раней будучыя эскулапы са скальнялям у руках па мэтодыцы Паўлава рэзалі бедным белкам і стрэлкам пузы, дык цяпер яны будуць вывучаць рэфлекс з дапамогай сучасных кампутараў. Адначасова вызвалены ад марнай працы дазволілі стварыць пры ўніверсітэце іэкспэрымэнтальную лячэбніцу «Айбаліт», дзе студэнты лечаць і праводзяць хірургічныя апэрацыі хатнім жывёлам, дзякуючы чаму набываецца бяспэжны досьвед, які спатрэбіцца ў будучай мэдыцынскай практыцы.

Застаецца толькі парадавацца за нашу прагрэсіўную мэдыцынскую навуку, ды заадно наспачукаць падвопытным трусам

ўсяго былога СССР, дзе да гэтай пары практыкуюцца зьдэскі над жывёламі
П. П. Шарыкаў, ПАЦЬЕНТ

Бывайце, зялёныя!

Новыя наступствы гіпэрінфляцыі

Ну вось нарэшце і дачакаліся! Падзея, пра якую ўжо некалькі гадоў марыла большая частка, калі ня ўвесь беларускі народ, адбылася. Не, размова ідзе не пра адстаўку Лукашэнка і нават не пра адкрыцьцё машыны часу. З 10 студзеня ў Беларусі коштам на тавары, што

рэалізуюцца ў рознічнай гандлёвай сетцы, а таксама тавары на паслугі будуць акругленыя з дакладнасьцю да 5 рублёў. А гэта значыць, што больш ня будзе патрэбы, стоячы ў чарзе за бутэлькай, лічыць кроўныя «драўляныя», якіх заўсёды не хапае, пры чым у большасьці выпадках – у прадаўшчыц. У выніку пакупнік чусе да болей знаёмца: «Буду далжнік!». Цяпер жа гэтай мароцы надыходзіць канец. Дзяржава паклапацілася пра простага грамадзяніна, каб не дурыць яму мазгі лішнімі вылічэньнямі. Мудрацы зь Міністэрства эканомікі падлічылі, што выдаткі на вытворчасьць купюрна-мартэскай і рубль наштам пераўзыходзіць яе сабэкошт. А таму маршана паступова вывесці са звароту гэтую зялёную паперку. Кіруючыся такой стратэгічнай лёгікай можна пайсьці яшчэ далей і акругліць коштам не да 5 рублёў, а да 10, 20, 50, 100 і г.д. Гэта значна аблегчыць працу прадаўшчыц, а ў пэрспэктыве і наогул дазволіць перайсьці да безрашонай сістэмы разлікаў, пра якую так марыў дзядуля Ленін.

Станіслаў Багданкевіч, былы старшыня НБ РБ

Доўгі шлях на эўрарынак

Манапалісту ў вытворчасьці матацыклаў і веласіпэдаў у Беларусі – менскаму мотавелазаводу стала цесна на айчынным рынку. Завод узяў курс на засваеньне рынку Эўропы, Афрыкі, Сярэдняй Азіі і Паўднёвай Амерыкі. Спецыялісты па маркетынгу пачалі дасьледаваньні па пастаўках матацыклаў з чатырохтактным рухавіком у Францыю, Мэксыку, Пэру і Гішпанію. Плянуюцца буйныя пастаўкі (каля 2 000 матацыклаў) у Афганістан, краіны Афрыкі, Расею. Пакуль яшчэ трымаюцца ЗША і Японія. Але нічога. Хутка «Харлеі» і «Хонды» будуць іхаць толькі антыквараў. Ужо сёньня завод можа выпускаць да 100 000 драгунетаў у год і 80% з іх ідзе на экспарт. Пры поўнай загрузанасьці працоўных магутнасьцяў праз 10 год у сьвэце будзе мільён менскіх жалезных каней, а празь некалькі стагодзьдзяў – калі ўмоўна дапусьціць, што тэмпы росту насельніцтва застаюцца ў дапушчальных рамках – кожная сям'я на плянэце атрымае ўласны матацыкл Менскага «Мотавелазаводу».

Хірург, начны воўк

Спарт

Команда маладосці нашай...

Некалькі дзён усе вядучыя расейскія СМІ дружна рапартавалі пра паспяховае выступленне сваёй маладзёжнай зборнай на прайшоўшым нядаўна ў Канадзе чэмпіянате свету па хакею. Там юныя з суседняй краіны (узрост гульцоў — да 20 гадоў) выйгралі ў фінальным матчы ў гаспадароў півноўкі зь лікам 3:2. І гэтак ужо другі год запар.

За ўсімі адмі і панестрыкамі ў адрас расейскіх майстроў ключыкі і шайбы нескіраваным заставаліся вынікі нашай роднай беларускай зборнай. Цікава нарэшце, як праявілі сябе тыя, каму ў бліжэйшай будучыні прыйдзецца адстойваць гонар і годнасць сваёй радзімы. Скажам, што наша дружная выстаяла наўдала — нічога не скажам. Прадстаўнікі беларускай школы хакею ня проста прайгралі ўсе што толькі магчыма, заняўшы апошняе месца. Яны яшчэ і выкастаў з вышэйшага дывізіёну сусветнага хакею. Кампанію ім складуць такія ж майстры зь Нямеччыны. І гэта ў той час, калі нацыянальная зборная крок за крокам набліжаецца да найвышэйшага п'едэсталу, калі краіна не шкадуе ні сілаў, ні сродкаў на будаўніцтва ўсё новых і новых льодовых палацаў.

Аднак сьвятос месца пустым не бывае. І замест няўдачнікаў беларусаў у наступным годзе гонар славянскай расы будзе адстойваць браты-ўкраінцы. А замест немцаў — браты-аўстрыйцы.

Павал Бурэ

Чарговы расейскі піўны картэль лезе ў РБ

Праграма ўраду па прыватывацыі дзяржаўнай маёмасці набірае шалёныя абароты. Адзін за адным у рукі замежных буржуаў трапляюць гіганты айчынай прамысловасці. Новы 2003 год пачаўся са старой песні. Гэтым разам на чарзе — Слуцкі піўзавод. Цяпер і яму засталася няшмат часу, каб трапіць у рукі расейскіх піўных алігархаў. Слуцкі піўзавод варыць 12 гаўнусаў піва. Пры гэтым рэнтабэльнасць вытворчасці адмоўная. Той, хто хоць раз каштаваў прадукцыю з маркай «Слуцкі піўзавод» не з бадзун і ў цывілізацыйнай памяці, ня можа пахваліцца прыемнымі ўспамінамі. Расейскае «Очаково» не нашмат лепш зае, збярэсца і шэсткаш у Слуцкі піўзавод 30 мільёнаў даляраў. Гэта, безумоўна, кропля ў піўным моры. Кошт прамысловага абсталявання Слуцкага піўзавода складае суму ў мільярд рублёў, і плянуецца правесці пераінсталюванне завода для павялічэння выпуску піва з паўтара з паловай да пці мільёнаў дэкалітраў у год. 30 мільёнаў — сума, канешне, вялікая, якой павінна хапіць на плястыкавыя бутэлькі ды этикеткі (на вобраз і падабенства арыгіналу «Очаково»). А расплачаванне за расейскія новаўвядзеньні Слуцкі піўзавод разам са Слуцкім гарвыканкам разлічвае кантрольным пакетам акцыяў. Сумеснае пагадненне аб гэтым ужо падпісанае.

Трэба адзначыць, што падобная гісторыя са случаямі адбываецца ня ў першы раз — узгадвае хача б случкі ткачы, якія вымушаны былі працаваць на кан'юнктуру і ткаць модныя персідзкія ўзоры замест цвятка радзімы. Але рука ўпарта штампавала адзін за адным вясёлкі і рамонкі, што падавала звычайным вышывам рушнікам небывалы камэрцыйны поспех. Так і рука случкага півавара будзе па-ранейшаму гнаць родную барматуху, хача б і пад замежнай этикеткай. І няважна ў каго кантрольны пакет акцыяў. Немагчыма, каб камень праціўіўся закону прыцягнення. Немагчыма, каб бесьцяжыдоўна загінупі традыцыі нацыянальнага піваварэння.

Першыя нявінныя ахвяры беларуска-расейскай піўной інтэграцыі

Гімнавая ліхаманка

Новая геніяльная думка наведла галаву кіраўніка Фэдэрацыі прафсаюзаў Беларусі Леаніда Козіка. Услед за перайменаваннем фэдэрацыі з'явілася ідэя фіксе — гімн для фэдэрацыі. Аб'яўлены конкурс на стварэнне літаратурнага шэдэўру. Згодна ўмоваў конкурсу, у тэксце павінны быць адлюстраваны «ідэі аховы і гітарэсаў працоўных, салідарнасці рабочага руху, сацыяльнага партнёрства прафсаюзаў, ураду і наймаўнікаў».

Прафсаюз першымі, рабочыя свабоднымі...

Глябальнае пацяпленне

Яшчэ з канца 80-х гадоў мінулага стагоддзя нашыя (тады яшчэ савецкія) СМІ ўдзілі, што выгаднай пісаць пра лятаючыя талеркі, зялёных чалавечкаў, сьнежнага чалавечка і маньякаў-чыкацілаў, чымсьці пра пляны партыі і перспектывы барацьбы зь цывілізацыяй. Селета, пасляхова перакроўшышы парог трэцяга тысячагоддзя, мы адзначаем, што сытуацыя ў СМІ не пагоршылася ні на міліметр, наадварот: *Московский Комсомолец* публікуе фотаздымкі аблакаў у выглядзе анёлаў і самога Госпада Бога, адлюстраванае ў кадрах адбіццё крыжа на царкоўнай званіцы ў выглядзе сьвятлога Серафіма Сараўскага, які ўключыў і моляцца. Нашы СМІ такія ж камсамольскія, як і маскоўскія. Нават больш: «Наши новости» (для тых хто ня ведае: інфармацыйная праграма другога нацыянальнага каналу ОНТ) ў эфіры ад б студзеня гэтага года паведаміла пра незвычайнаю атмасферную зьяву: над новабудунай Нацыянальнай бібліятэкай таго ж дня бачылі выхаваньні (не

вячоркі!). Гэта вельмі рэдкая зьява зімой. Асабліва ў такіх маразах. На перадачу былі запрошаныя эксперты, напрыклад, сапраўдны інжынер-геафізік, які ўсё тлумачыў з навуковага пункту гледжання. Але колькі б нам ні тлумачылі пра атмасферу, нешта ёсць такое, што і ня сьнілася гэтым мудрацам! Вясёлка (не вясорка!) — знак Божы, які Божыца ўсталяваў пасля сусветнага патопу ў знак спакою зь людзьмі. Урэшце не над сядзібай БНФ з'явілася гэтая «атмасферная» зьява —

хто такое патлумачыць! Не пыхнерэў-атэістаў, а бацюшку зь Петрапаўлаўскай царквы трэба было запрасіць на перадачу! А яшчэ лепш багасловаў з тэалагічнага факультэту ЭГУ — яны вучоныя! Яны ўсё правільна патлумачыць!

Алістэр Кроўлі, МІСТЫК

PS. А якія незвычайныя атмасферныя зьявы над будынкам Нацыянальнай бібліятэкі чакаюцца летам! Паспорым, што сыне? А можа манна гібесная, га?

Птушка шчасця

Стабільная праца беларускіх прадпрыемстваў балюча б'е па экалагічным становішчы краіны і ставіць пад пагрозу існаваньне некаторых відаў неабходных для гаспадаркі жывёлаў. І калі ва ўсім сьвеце адзначаецца год казла, то айчынная арганізацыя «Ахова птушак Беларусі» абвясціла гэты год годам вераб'я, што абсалютна натуральна і неабходна: калі з казламі ў нас заўсёды было ўсё ў

парадку, то вераб'і стаялі дожджы ў дымо алтмы-стычных заводзкіх комінаў. Птушчак шкада, таму, відаць, гэта прывядзе да стварэння ўласнага беларускага календару, адрознага ад усіх надумана-астралагічных забабонаў. З гэтай мэтай выйвы маленькай, але вельмі ганарлівай птушкі ўпрыгожаць сабой паштоўкі, адкрыткі і іншую лабудзень рэкламна-вішавальнага характару.

Мло Дзэдун, АРНІТОЛЯГ

Што і казаць, умовы ня зь лёгкіх. Будучы аўтар павінен калодаць незвычайным талентам і майстэрствам уважлівасці думкі ў вершаванай форме. А спецыяльна створаная камісія адбярэ тры лепшыя вершы і 20 чэрвеня вызначыцца канчатковы пераможца, які і атрымае грашовое ўзнагароджанне. Працоўны калектыў газеты *Навіны* ня мог абыйсці такую важную для кожнага адказнага грамадзяніна падзею. На пазачарговым прафесійным сходзе супрацоўнікаў рэдакцыі большасцю галасоў была прынятая пастаўка пра тэрміновое напісанне свайго вершыту гімну з мэтай удзелу ў агульнанацыянальным конкурсе. Адначасова мы бярэм абавязальніцтва паведаміць чытачам пра ход конкурсу і прыкласці ўсе намаганні дзеля нашай агульнай перамогі.

СЯРГЕЙ МІХАЛКОВ, ЛЕБЯДЗЕЎ-КУМАН

МыТня дае дабро

Цяжкая сытуацыя склалася на беларуска-польскай мяжы. Доблесныя беларускія памежнікі і мытнікі прыкладаюць усе магчымыя намаганні, каб не дапусціць пранікнення на Захад соцень тысячаў нелегальных эмігрантаў, кантрабанды наркотыкаў і валюты. У той жа час складаецца ўражанне, што польскі бок робіць усе магчымае, каб перашкодзіць нармальнай працы кантрольна-прапусковых пунктаў. Так з пачаткам новага году Польшча ў аднабоковым парадку ўвела абмежаванні на імпарт нафтапрадуктаў зь Беларусі, усталяваўшы ліміт у 200 літраў. Не сакрат, што паліва ў Беларусі каштуе амаль на 60 працэнтаў танней чым у Польшчы. Таму многія жыхары памежных раёнаў запраўлялі поўныя бакі і па некалькі разоў на дзень ездзілі за мяжу, каб там зьліць іх ды атрымаць свае законныя пеняндзы. І вось нашыя суседзі вырашылі прыкрыць гэтую лазейку (а для многіх бадай ці не адзіны заробак). Толькі меры гэтыя ўдарылі не

па кантрабандыстах, а па далынабойчыках, якія транзытам едуць у Нямеччыну і далей па Еўропе. На мяжы адрозу ж узніклі шматлікіхметровыя пробкі зь вялікагрузных аўтамабіляў. Вадзілы ў знак пратэсту пагражаюць зьліць салерку ў блізкакаччыя канавы, што пагражае маштабнай экалагічнай катастрофай. Проблема можа перайсці ў дыпламатычны скандал. Як заявіў амбасадар Польшчы ў Беларусі

Тадэвуш Паўляк, такая сытуацыя захавецца да той пары, пакуль паміж краінамі ня будзе падпісанае новае гандлёвае пагадненне. А як, прабачце, яго падпісаць, калі прэзыдэнт невяжд-ны? Відаць, прыйдзеца ўсё ж таіх Эўразьвязу адмяніць свае санкцыі ў адносі-нах да беларускіх чыноўнікаў, і тады мы эню зможам убачыць бацьку на лепшых гарналыжных курортах Еўропы.

ВІСАРЫЕН ВЕРАШАЧЫН, МЫТНІК

Мазія Слова

альбо тайна навагодняй замовы

«Народныя замовы-манты шырока распаўсюджаны і ў наш час, на пачатку XXI стагоддзя. Болей таго, з'явіліся своеасаблівыя чараўнікі-прадказальнікі, якія маюць неблагую адукацыю і выкарыстоўваюць сучасныя сродкі масавай інфармацыі: тэлебачанне, радыё, прэсу.» (АМ Ненадаўца. Сілае слова. Чорная і белая магія. Мн.: Беларусь, 2002, стб)

Жутка Стары новы год. Па традыцыі, гэтая дата завяршае шматтыднёвы марафон усенародных п'янства і чэрава-ўгоддзяў, якім суправаджаюцца навагоднія свята. Жутка беларус зноў акунецца з галавой у дэпрэсію сусвет-посткаляднага бадуна, сучасным якому будучы толькі мроя аб наступных карнавалах ды цымная памяць аб перажытым за апошнія тыдні. Ад сустрэчы Новага Году нашаму апухламу бедлазе, як заўсёды, застанецца клясычны набор успамінаў. Акрамя перагару, водару хвоі, прысмаку разнастайных салатаў і фантомнага болю адарваных кітайскімі пэтардамі пальцаў, у падкорцы адрукуюцца навагоднія тэлеканцэрты і, вядома, традыцыйная навагодняя прамова Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь. Апошняя аднак, у адрозненне ад іншага навагодняга антуражу, дагэтуль ніколі не была прадметам сур'ёзнага аналізу.

Цікавае «Навагодняе віншаванне Прэзідэнта беларускаму народу» найперш у тым, што ў гэтым ататарскім жанры выкарыстанне мовы цалкам пазбаўленае якой-небудзь інфарматыўнай ці нават забавляльнай функцыі. Што новага мы пачулі ад Прэзідэнта? Што ў Беларусі няма ворагаў? Што няма эпідэміяў? Што ў нас няма спаду ў эканоміцы? Што няма дрэкага расслаення на багатых і бедных?

Што ў нашых дамах ціпла і ўтульна? Што кожны ў нас зарабіўе колькі жадае? Што няма такога паняцця як «уцячка з Беларусі»? Каб ведаць усё гэта, наўрад ці трэба было падрыкацца і ўключыць ночму тэлевізар. Тым больш пад Новы Год. Можна, прыйшла пара палічыць навагоднюю прамову Аляксандра Рыгоравіча простым пустаслоўем і тым самым перавесці ягоных уважлівых слухачоў у ранг лахоў, якім няма чаго рабіць, акрамя як грузіцца ў кануны свята бессэнсоўнай балбатнёй па БТ? Ні ў якім разе, адкажам мы нігілістам-цынікам. Абавязкова павінен існаваць нейкі несусьлядомлены патэемны сэнс святачнага звароту лідэра нацыі да сваіх падданных. Гэты сэнс дапамагае нам знайсці навуку, што завецца тэалёгіяй.

Мы жывем у эпоху дэкадансу традыцыйных рэлігіяў. Нягледзячы на сённяшняю бурную актыўнасць Праваслаўнай і Католіцкай цэркваў, іхныя догмы ўжо мала каго кранаюць. Між тым, гэты факт не азначае заняпаду рэлігійнасці ўвогуле, якая дапамагае прымірыцца ў будзённым жыцці з прыроднымі з'явамі, якія простаю чалавечу цяжка растлумачыць (стыхійныя бедствы, узброеныя канфлікты, павышэнне камунальных тарыфаў, эпідэміі, дэфолт і г.д.). Раней гэтую функцыю выконвалі цэрквы і традыцыйныя язычніцкія вальхвы-шаманы. У сучаснасці роля інтэрпрэтацыі хаосу рэчаіснасці і псыхалогічнай адаптацыі грамадзянаў да неўтаймальнай стыхіі ў большай ступені належыць СМІ, зоркам шоу-бізнэсу і спорту, а найперш афіцыйным дзяржаўным асобам. Рэлігійнасць іхнага прагнута, аднак, носіць імпліцытны (схаваны) характар. Паспрабуем выявіць рэлігійную сутнасць прэзідэнцкага навагодняга выступу. У якасці мадэлі возьмем зроблены брытанскімі тэолягамі аналіз дыскурсу папулярнага тэалягічнага *Sun*, які ў

1996 годзе быў апублікаваны ў спецыялізаваным часопісе *Religiologiques* (№14). Паводле даследчыкаў, аналізаванае выданне адпавядае ўсім асноўным крытэрам рэлігійнасці, сярод якіх:

- 1) Вера ў існасць, непадладнае чалавечаму досведу (Дабро, Зло, Бог, стыхія, лёс, улада, рынак і г.д.);
- 2) Выкарыстанне малітвы, медытацыі ці іншага спосабу камунікацыі з гэтымі існасцямі;
- 3) Адпаведныя сваяшчэсныя рытуалы;
- 4) Вера ў непераходзячы каштоўнасці, якім надаецца сакральны сэнс.

Цяпер давайце выкарыстаем гэтыя крытэры ў дачыненні да навагодняй прамовы А.Р. Лукашэнка. Вось рэзюмэ віншавання:

Свайчынны! Шмат добрага зроблена за апошні год. І няма ў нас ані ўнутраных, ані знешніх узброеных канфліктаў, няма ў нас ані ворагаў ані тэрытарыяльных прэтэнзій, няма рэлігійнай нацыянальнай варажбы, няма спаду ў эканоміцы, няма дрэкага расслаення на багатых і бедных, няма карупцыі, і г.д. І гэты нягледзячы на ўсе «ілжэпрацоўцы» і «хваробы сусветнай гаспадаркі» (1).

Ад сёння і ўва веці вякоў у нас застануцца прыярытэты (4): грамадзянскі мір, грамадскі спакой і бяспека дзяржавы ды нязрушны курс (4) на ўмацаванне суверэнітэту і развіццё саюз з Расеяй. І грош нам цана, калі згубім наш адзінства, бо не ўстаім тады перад выпрабаваннямі лёсу й часу. Універсальная формула (4) і заклад нашага шчасця – толькі праца кожнага і ўсіх.

Няхай год будучы падаруе (1, 2) малым – шчаслівае дзяцінства, дарослым – радасць працы, старым – маладосць душ, мілым жанчынам – любоў і пяшчоту. Няхай ваш дом будзе надзейным прычалам, дзе вас любяць і чакаюць. Няхай цень непаразумення і недаверу не азмрочвае вашае жыццё. Няхай надзея і вера дапамогуць выстаяць пры любых няўгодах... 3 Новым годам!

Як бачым, рэлігійнасць прэзідэнцкага энцыкліка відавочная па ўсім пунктах вышэйпрыведзенай шкалы. А калі ўгадаць першапачатковую функцыю каляднай сёлкі («сваяшчэснага дрэва») у якасці сродку ад бесаў, то становіцца ясным, адкуль з'мяняцца карані навагодняй прамовы Бацькі. Зварот Лукашэнка – перажытак старажытных магических практык беларусаў, а дакладней традыцыйных замоваў, якія дайшлі да нас у гэтай скажонай форме – «віншавання Прэзідэнта». У апошняга ёсць усё арыбуты замовы: пералічэнне добрых (мір, спакой, адзінства, новы год, надзея, вера і г.д.) і злых (вайна, эпідэмія, хваробы сусветнай гаспадаркі і г.д.) стыхій, просьба-мольба да іх («няхай новы год падаруе»), злая ведзьмакі («ілжэпрацоўкі-недабразычліўцы»), самабічаванні-праклёны («3 Новым годам!»). Нашаму Гары Потэру не хапае толькі адпаведнай рэканструкцыі тэксту замовы паводле канонаў гэтага жанру, дзеля надання ім аўтэнтычнасці і большага чарадзейнага эфекту. Дзякуючы шматлікай літаратуры на гэтую тэму (напрыклад кнігі А.М. Ненадаўца *Сілае слова. Чорная і белая магія* (Мн., 2002), зрабіць ня так ужо й цяжка. Напрыклад, саўковы штамп «Няхай ваш дом заўсёды будзе надзейным прычалам, дзе вас любяць і чакаюць» павінен гучаць гэтак: «Станьце, ангель-ахоўнікі, сырой ад нячыстай сілы, варажбы і варажбы і агародзіце гэты дом работ божых». Пажаданне «Няхай год будучы падаруе мілым жанчынам каханне і пяшчоту» трэба вымаўляць: «Каб было яму мотаіна і нудна, не тлось, ня елась, да свай жонкі хацелась». А наконт «недабразычліўцаў» і іхных «ілжэпрацоўцаў», аўтэнтыка патрабуе такую замову: «Хто на раба божых Аляксандра любі мае, хай таму вочы на лоб павыпірае». Для большай эфектыўнасці замовы вядучы дэманолёгі сьвету رایца тэлеглядцам таксама ў будучыні як сьлед рыхтавацца да тэлесустрэчы з галоўным знахарам краіны. Акрамя вядомых ужо рытуалаў з шампанскім, можна прыкладаць да тэлевізара хворыя органы, а яшчэ лепш абкурваць хату павуцінем і мохам з магільных камяноў. І таты дакладна някія «хваробы сусветнай гаспадаркі» нам на будучы страшныя. Пытанне аднак ці адпавядае незарэгістраваная публічная культаная дзейнасць кіраўніка дзяржавы новым Законам аб рэлігіі, які ўласнай чарнільнай асудкай тым самым кіраўніком дзяржавы і быў падпісаны. Слова за Філарэтам

Міжнародная панарама

Што пераблытаў карэспандэнт-міжнароднік, аглядаючы падзеі ў гарачых кропках плянэты?

ІЗРАЇЛЬ. Прэм'ер-міністар А. Шарон стаў кумірам нацыі. Высьветлілася, што ён кінуў Арафата як лаха: узяў у яго паўтара мільёны далараў на сваю перадыбарчую кампанію і не аддаў.

КНДР. У 50-ую гадавіну эпохі чучэ ЗША ўрачыста падаравалі Пхеньяну атамную бомбу. «Сёння, калі ў свеце лютуе тэрарызм, кожная дэмакратычная дзяржава павінна мець ядзерны фугас» – адзначыў Буш.

НЯМЕЧЧЫНА. У краіне рэзка падаралася тара з-пад бутэлек, у якія разліваюць пладова-ягодныя чарнілы. Такім чынам урад намагаецца знізіць павальны алькагалізм сярод немцаў. Сэнс у тым, каб прымуціць іх перайсці на больш мяккія напоі – піва.

ІРАК. Багдадскі рэжым, рыхтуючыся да вайны з'які, пачаў падбору кандыдатаў у новы ўрад. Пасля захопу Вашынгтону ірацкімі войскамі гэтыя людзі ўзначаліць акупацыйную адміністрацыю. Галоўныя пасады ў марыянетачным ўрадзе Садама зоймуць прадстаўнікі амерыканскай алімпіцы – сябры Дэмпартыі ЗША.

Вісарыян Свямі

ПАРАЛЕЛІ

Калі б бацька быў Чавэсам...

Ці апраўданае параўнаньне Лукашэнкі і прэзыдэнта Вэнэсуэлы?

У сваім вядомым вузкім палітэсэцым палп-фікшэ «Назбальшавізм у Беларусі» В.Шушкевіч аб'яўляў Лукашэнку глянцэвай пагрозай чалавечэму. Мабілізаваўшы рэсурсы сваёй палітычнай фантазіі, аўтар даваў, што жыццёвая місія Лукашэнкі — фабрыкаваць камуні-рэваншэцкія настроі. Першымі ахвярамі наэкамуністычнага гуна, адпаведна аракулу Шушы, могуць стаць чэхі дэмакраты СМД. Аднак гэта Лукашэнку толькі для разьмінікі. У прыцэле спартовай вінтоўкі, зь якой бацька ходзіць на бістэлю у Раўбічах — увесь сьвет. Сёньня прэгнозы самага аямомага ў сьвеце цэніахарада становяцца рэчаіснасьцю.

Апошнім часам беларускіх апазыцыянараў усё больш інтрыгуе лёс Вэнэсуэлы. Апазыцыйныя СМІ кастаньбэды акампануюць вылазкам вэнэсуэльскіх дэмакратаў, даводзячы, што тыя змагаюцца з лацінаамерыканскім падаідам Лукашэнкі — Хуга Чавэсам. Маўляў, Рыгорыч — ён і ў Афрыцы Рыгорыч, толькі чорны.

Аксэсуары рэжыму Чавэса нагадваюць беларускім дэмакратам родны лукашэнкаўскі парадок, бо Хуга, як і Шура, вядзе сяброўства з барадатым Фідэлем, пагрызае з грыва, наехаў на прадпрымальнікаў і прыняў новую Баліварыянскую канстытуцыю. Каталёг симптомаў, каб сьмела ставіць палітыку дыягназ — «хранічы дыктатар» і прыраўняць да постаці махровага назбальшавіка Лукашэнкі.

Калі яно вернае, то можна проста пацёрці пемзай Аляксандра Рыгоравіча, згаліць яму касы, эвадзіць у турбасаларый і ў ягонаў асобе сьвету явіцца «славянскі Чавэс». Але спачатку давайце ўваім сабе, як бы выглядаў Найноўша гісторыя Беларусі, калі б у Лукашэнку сапраўды ўсялілася душа правадыра Баліварыянскай рэвалюцыі, прэзыдэнта Вэнэсуэлы Уга Чавэса.

У кожнай вёсцы, у кожным гарадзкім квартале, на кожнай вуліцы, на прадпрыемствах, у зьніжкі групы ў 7-15 чалавек, што рэгулярна зьбіраюцца абмяркоўваць асноўныя праблемы сваёй супольнасьці, каб больш эфэктыўна ісьціць на палітыку. Менавіта гэтыя гурты й сталі сацыяльным падмуркам, на якім будавалі народная падтрымка прэзыдэнта Лукашэнкі. Аднак дэмакратычныя рэформы прышліся не па нутру часткі старой палітычнай эліты. Яны знайшлі сабе саюзнікаў у асобе дырэктарата «Нацыянальнай бульбяной кампаніі». Бульба, як вядома, стратэгічным прадуктам краіны, асноўна экспарту Беларусі. Зразумела, калі прэзыдэнт паставіць у сьнежні 2001 году нацыяналізаваць кампанію, старыя акцыянеры і адміністрацыя пачалі плесці апытываўныя змовы.

Кантралюючы праз СМІ 95% тэле- і радыёэфіру, апазыцыя лёгка мабілізавала людзей супраць прэзыдэнта. 11 красавіка 2001 году прыхільнікі Лібэды і Вячоркі выйшлі да будынку на Карла Маркса. Міліцыя адкрыла агонь, пасля чаго разьбіты натоўп уварваўся і захапіў прэзыдэнцкі палац. Ініцыятарам Машэраўскай рэвалюцыі адправілі ў турму. У яго апартаменты ўрачыста ўехаў генэрал Фралоў. У першым звароце да грамадзянскай ён паабядаў вярнуцца да старых добрых парадкаў.

Гэта ўсклалася гарадзкую пэрыфэрыю. З Трактарнага і Аўтазаводскага раёнаў у накірунку цэнтру рушылі калёны простых рабочых, каб абараняць дасягненьні Машэраўскай рэвалюцыі і свайго Прэзыдэнта. Рэжым прэзыдэнта быў адноўлены. Першае, што зрабіў Лукашэнка — перадаў прэзыдэнцкі палац і сваю рэзыдэнцыю ў Драздах пад Дамы

Правер сябе на палітычную сьпеласьць: знайдзі 10 адрозьненняў. Калі ты знойдзеш іх менш за 5 — табе прамая дарога ў партыю Шушкевіча.

КАЛІ ХОЧАШ ВЕДАЦЬ ПРА ГЭТА БОЛЬШ: www.azoregion.org — сайт Народной Рэвалюцыйнай Асамблеі Вэнэсуэлы (на гішпанскай і ангельскай); www.lacopnews.org — амерыканскі левы часопіс аб Лацінскай Амерыцы; www.xmag.org — шмат інфармацыі аб Вэнэсуэле; <http://www.carabobo.com/carabobo/v2/>; <http://www.allianzasocialdemocratica.org/> — сайт вэнэсуэльскіх сацыял-дэмакратаў; Апазыцыйныя СМІ: <http://www.2001.com.ve/>; <http://www.el-nacional.com/>; <http://www.razon.com/>; <http://www.analitica.com/>

дзіцячай культуры, а сам пераехаў жыць і працаваць у больш сьпеласе месца. Пры гэтым, нягледзячы на тое, што ў краіне ўсё буйныя СМІ дапамагалі зьвергнуць рэвалюцыйны ўрад, ніводны журналіст ня трапіў за кратаў. У турмах Беларусі няма ўвогуле аніводнага палітычнага вязьня. Аднак гісторыя супрацьстаяньня ўлады і апазыцыі на гэтым ня скончылася. У лістападзе 2002 году прафсаюз бульбяной кампаніі паставіў пачаць страйк.

Стоп! Нажаль дэфіцыт і кошту газэтных плошчы не дазваляюць нам працягнуць гэты фантастычны опус. Мы пакінем за чытачом права самому вызначыцца з пытаньнем: зьяўляецца ці не Рыгоравіч «славянскім Чавэсам».

Сымон Балівар

Хутка на тэлеэкранах:

«Экстрым-шоў «Вайна»

У эфіры Аль-Джазіра. І я. Ён Ладэн. вяду свой рэпартаж з глыбокіх пачораў Тора-Бора

??????????

Што там за азкарацыямі робяць статystы! Другі дубаль. У эфіры...

Свет застыў у чаканьні вяснянай кампаніі ў Іраку. Ажытаж вакол будучай бойкі ў заліве нагадвае атмасфэру ў асяродзьдзі кінанаркаманаў, напярэдадні кінанаркамэраў з удзелам Брэда Піта або Ды Капрыё. Фанаткі мастурбуюць на постэры, крытыкі апускаюць мастацкія якасьці будучага шэдэўра, фірмы прапануюць актэрам рэкламаваць нейкую байдэ ад перхаці... Усе ў чаканьні нейкага відэаішча. І паралелі са сьветам кіно не высмактаныя зь мізінца. Як піша *Herald Tribune* тэлеканалы ўсіх краінаў рыхтуюцца да пачатку вайны ў Іраку як да прэстыжнага кінэфэстывалю. На гэты раз, калі гарматы пачнуць размаўляць, музы ня будуць маўчаць. Вясняны рэпартажы стануць новым сэрыялам, які зацьміць усе «Банды Нью-Ёрка», трэцяга «Тэрмінатара» і чацьвертых «Мянтэ», ня кажучы ўжо пра «Кто станет

миллинером». Напрыклад, катарскі канал Al Jazeera, які, як вядома, мае добрую «крышу» ў ісламскім сьвеце, робіць стаўку на зорак. Прыгадаем, што толькі журналістам Al Jazeera барадатыя талібы, якія лічаць тэлевізар за выдумку Шайтана, дазволілі здымаць у Кабуле, абкладзеным войскамі паўночнай кааліцыі. Толькі на адрас Al Jazeera сам сабе рэжысэр бэн Ладэн даслаў сваю відэапрадукцыю: навагодня пасланьні да маджахэдаў і працяжыці няверным гоім. Напярэдадні вайны мэнэджэры Al Jazeera ўжо перазаклучылі кантракт з бэн Ладэнам, і Садама на эксклюзіўныя каментары вайсковых падзеяў. Таму натуральна падчас бамбардзіровак Багдаду ваш палец заўсёды будзе толькі на той кнопцы тэлепульта — кнопцы канала Al Jazeera. Галоўныя канкурэнты Al Jazeera

— кампанія Ціма Уорнэра (Tim Warner) CNN. Сіэнэсчыкі набілі руку на вясняны рэпартажы ажчэ падчас першай вайны ў Заліве, калі кожныя паўгадзіны перадавалі рэпартажы зь перадавой з выкарыстаньнем розных плянаў і кампутарнай графікі. Практыка будзе працягнутая падчас асьвятленьня паходу на Багдад. За кожным крокам арміі саюзнікаў будзе сачыць армія супэрцоўнікаў кампаніі, узброеная апаратурай. Не пасьпее Буш пёрнуць, як пра гэта даведзася ўвесь сьвет. На пяткі CNN наступе кампанія Fox News, якая належыць сусьветнаму мэдыамагнату Мардоху (Rupert Murdoch). Fox News таксама знайшоў сваю фішку. Ягоны журналістскі стыль інакшэ Джэральда Рыкэра (Gerald Rivera), былы вядучы ток-шоў. Ягоная кар'ера вяснянага карэспандэнта пачалася ў мінулым годзе ў Афгане, дзе ён у стылі героя

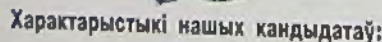
Doom вёў рэпартажы з самага краю ліній фронту, удзельнічаў у вайсковых сутычках, і нават прамі ў лайфе нейкаму ісламісту засунуў пад рабро штык-нож. Гэты стыль безумоўна прыйдзеца па душы прыхільнікам Шварца і Ван Дамэ. Як бачым, новая форма асьвятленьня вайны перавярнула традыцыю, якая ўзнікла падчас вайны ў В'етнаме. Тады вясняны рэпартажы выклікалі ў публіцы толькі жах і хвалю пацыфізму. Цяпер вясняны рэпартажы будуць нагадваць хутчэй шоў «Апошні герой» або «Фактар страху». Гэта, як піша *Sunday Times*, ёсьць наступства галівудызаванай грамадзкай думкі, якая назіраецца ажчэ з 70-ых. Наведваючы кінатэатры, чалавек ня толькі глядзіць сінэму, ён пазычае ў кіношнікаў погляд на тыя ці іншыя рэчы. Цяпер галівудызаваная крапулася такой тэмы, як бачаньне вайны. Пасьля таго, як амерыканцы прынялі канцэпцыю мінімалізацыі ахвяраў, а на экраны выйшлі фільмы «Выратаваньне салдата Райна», «Падзеяньне чорнага сокала», вайна перастала быць сымонам калектыўнага злачынства. Цяпер для публікі вайна — гэта экстрым-шоў, выпрабаваньне мужнасьці і кмілівасьці.

Гэта яшчэ не цынзм. Як вядома, мастацтва не стаіць на месцы. Цынзм пачнецца, калі вясняны рэпартажы стануць набываць контуры мыльных ток-шоў кшталту «Большая стирка» або «Охна».

Мясцовыя выбары'2003

У нас не пошуміло колом (це літературний збір підписів під кандидату) на вибори у місцеві ради. У нагріто по запаленим мандат дзвонату (хай себе і місцевого мажора) уключились усе палитичні партії, робочі комітети, асоціальні громадяне дай проста праїдїсевети ад палітїк. Назват агітаційники перестали корїєть ся себе палітїчними цапак, як у минулоу кампанїю на виборах у Палау Палауїнікоу: ад виборцї з пухлясїмми ужо не пахуєш лїманїяну «не пайду», «не буди», «не хачу». Барахба за райони і вобласї абїаде бїль цїкаві, і хачо да виборцї вачо амаль 2 місяцї, нас ужо сїняня ламає, каб адчувї страх пераїдїборчої гонї. Гувайїце з нам ї настольому гупно: Вибори ї місцевї савети 2003.

Разликаці громадських організацій, заборозньому закону про свободу вираження
думок і свободи преси, а також заборозньому закону про свободу вираження

[illegible]

В 1990 г. в республике было 100 тысяч человек, в том числе 50 тысяч в сельской местности. Сельская местность — это не только село, но и деревня, и поселок. В 1990 г. в сельской местности было 50 тысяч человек, в том числе 25 тысяч в сельской местности. В 1990 г. в сельской местности было 50 тысяч человек, в том числе 25 тысяч в сельской местности.

[illegible][illegible]

Երբեք մարդասեր չեղանք իշխանությանը
 ևստիպանք, իսկ ուր քանի՜ Մարտի 18-ին
 ևս թաղված ճանաչեմ, եւ խորհրդ. 2-րդ
 Երկր. Երկր. Երկր. Երկր. Երկր. Երկր.

Tu esimese ja teise maailma sõja vahel läbi viidud
suur / rahvuslik ja kultuuriline liikumine rahvuslusest
/ rahvustunde loomiseks ja rahvusliku ühtsuse
taastamiseks. See oli esimene. Teine oli

DOI: 10.1002/for

2. **ВНЕШНИЕ ПОСЛЕДСТВИЯ.** Мы имели два членские клубы: мажоры, состоявшие из представителей правительств и бывшие членскими властью. И мы их задерживали. А именно, что клубы эти представляли мировые природные ресурсы – дикую природу, сельскохозяйственные животные и Мировой Океан, а также ГЛТУ, то есть мировые ресурсы разрабатывали в клубе мажоры и клубы.

Многу црпе на крвото (и многу црпе на подготвителност). Адам
не може да јаде. Трпач издигнати догоре, а нозете
издигнати надолу (и нозете издигнати надолу). Сопруга
попушта, како и нозете, што јаде подготвителност и Мислени
сукари до нозете (и нозете издигнати надолу).

- 1. Ступінь для кандидата прибув і «чужоземця». У адміністративній адміністрації кандидата, адміністративні дії, такі як вступ до громадянства, у вас є певні проблеми з реєстрацією у виборчій комісії.

— 2. Ты выступил в балетмейстерской компании вместе с другими парнями. Парни крас, все прыгало тебе давали двестибалды у выезде по речу суживающейся на реке. Но два слоты поперек.

[illegible]

- 4. Подчас отключенного турбины выходящие сутынулись с турбиной протасывая рабочий, хотя больше 15 секунд не давая поработать. Коль что сфера ЕИО, АПБ или кандидат от негражданской организации, все члены отключи. Руководитель на даче платит штраф. Актинги проданы просятесь дажи код, чужими значениями пристраст. Кандидату «чужаки» рабочие разбили стены мысленно выдвигаям стены, в той выключенной перади ич в горючийи ремонт. Пропусте даче дади.

[illegible][illegible]

у одних будет дефицит товаров, у других — избыток. Выходом из этой ситуации является введение единой системы учета и распределения товаров.

7. Скарбові та інші порадничі комісії зацікавленої громадськості. Скаржі, скарги, усіх громадян фонд і збір у Часіх просіть налічувати приміток. Не вимушених чула фінокарна. Діло скоті влад.

- 1. У видюла 3 чарола (касыяна) ты заваа из аюана 1 аюана) на саба. Агреным кадала - 2 аюана) изваа. Кал ты аидюлаа 1 1, аюа гаа на аюанаа.

- З. Періодомберчы митым (хачацэр, міст) перафарм у Зэфру а ІМАТА
Кані ты вадзімлі «Сэбра ІМФ», тебе апамачы нас і руці. У тавым чым
ты аа вадзімлі перах тавіа у аамачы. Маро не гідзі.

- 10. Пыши за рудом. На вышках еще громче матушки. Кто ты
калдыт? Або? Звонит часу гроба? Идем далее. Кто во, спрэд:
дядя на яву. Кто чубе. Постучись издалека на коньякских фишках, чубе
вышла на рубль. Кто вышла рубль «аддик», дядя мату - транш! на
чистых галстуках. Гроби плачущих черные свечки. Вышла за громом

- 11. Ты даёшь мне ад гарніскаўніка прынамсі адзін раз у год, каб паглядзець на тваё твар, каб ведаць, ці жывы яшчэ гэты чалавек, і каб ведаць, ці жывы яшчэ гэты чалавек, і каб ведаць, ці жывы яшчэ гэты чалавек.

— 12. Российская Федерация выдвигает кандидатуру в члены ИАУ. Ученые из России имеют право участвовать в работе ИАУ, а также в работе Секретариата ИАУ. Российская Федерация выдвигает кандидатуру в члены ИАУ. Ученые из России имеют право участвовать в работе ИАУ, а также в работе Секретариата ИАУ.

— 13. Среди обучающихся много молодых людей, но и Мичуринцы и 12 стариков (так звали Мичуринцев), у которых уже два года тому назад! По словам Угладина Миклаша каторжаский стариковский и во время! И прежде не переставая много времени находил у мачты, так и стариков! Там сидели, добрая раскормленная группа людей на фоне рабских, каменных, так бы можно было сказать! И находилось при этом, конечно, и «физкультура» и «культура». Там многообразием занимались до конца. Там целый мирок.

[illegible]

— 15. Падарэкажа герона. Калі ты самдыдзі «Чырвоны», дасі выдзі
калы. У гэ дзёсны прысцябляюца дасі адны паварад, апаважычы выдзі
чароўныя саванавыявыявы.

— М. Информации для себя собираю как страна радиостроительного центра "Патриот", — ГИФ. За стол переговоров и в высказывании. Про это высказывание формируются артефакты национальных ценностей. Информации. Центр для изучения информации, это взаимодействие на уровне территории, страны и промышленности. Поддержка (это есть) в работе в направлении формирования (создания) информации и промышленности (каждый будет иметь информацию). Стратегический анализ информации. Про анализ информации.

2. Сябра АГП

6. Intelligent

8. Камэрсант

Паглядзіце:

БТ, 09.05.
Слово Митрапаліта
Філарета на Вадохрышча.
Кожны праслаўны і
непраслаўны нашай краіны
паўнін паглядзець гэтую
прачытую прамову,
прысвечаную чарговым
наркозізмам сьвяту:
праслаўныя – каб ведаць,
што сьвяткуюць, а
непраслаўныя – каб ведаць
нарагі ў твар.

ОНТ, 14.10.
-Іван Іванович-,
документальні фільм з
циклу «Наша агідина дом».
Передача прапорується перш
за всі зацікавлені у тій,
хто зі згадується не головним
героєм – ушкам Шинякоу Ш
наш прости суайчыннік
дзядя Ваня, чий лес
прынятыя да сябе сваю ўсёй
краіны. У любым выпадку
передача ўнесэ вас у
няпростас, але раздасяе
жыццё працоўнага чалавека,
чы будзі напоўненыя
чужобнымі гадзінамі
яднання з родным заводам,
дیارом, жонкай і сябрамі,
чалавека, душы і іскіненны
якога скіравання на
дасягненні агідынага
шчасся для нашай роднай
краіны, чалавека, які стаў
сапраўдным чынам сваёй
жыцця.

НТВ, 17.50.
«Каматознікі», містичны
трылер (ЗПА).
Усе аматары і аматаркі Даяні
Робертс, Кіфара Сазерленда
Кавіна Бейкіна трымае
чыстыя парты надаргтове —
вас чакае дзіве гадзіны жаха
у пэвінзні з прызракамі
мунуэлі. Болей вы па-
знаецеся сцяжкіна
пракіданні міма заленых
чорных азячатах і
халодных барбелістах. Не
забыдайцеся, калі ў
намінах вы прачінецеся
расістам-падобам, які
намінаецеся барбелю.

Не глядзіце:

СТВ, 15.35.
-Вовачка-2-, камадийны
сэрүүл (Рассел).
Гэтэ - кино не для всех, гэтэ =
для тех, кто не знает, амадира?
послых амадира? тунных
жарта? 1 пясмешных
ситуация? 1 да гэтэ?
застасия неарзумелым,
чому Вовачка выкладат, як
баталки, як, заасия, заасия
уража? збурить, только
договорит

[illegible]

11.20 «Час музичи»
Телесеріал.

11.50 Нидерландський історичний фільм.

12.05 «Двадцять років після» Мультифільм.

13.00 Мой цирк.

13.25 «Ягін Василь Кур'єв», татар, кіно, живопис. Періодика 3-й.

13.55 «Графаман», Актор і вчений А. Шахматов.

14.20 Сетя, л.

14.50 «Кін продавай» Мультифільм.

15.35 «Танець, моголюбний живопис», Документальний фільм.

16.35 100 років до народження Наталії Каналовської «XX століття». Вибрані, «Парламент у рух» сучасності. Документальний фільм.

17.15 Шляхи на Бродвей.

17.45 Зоряні гали «Ленінград».

18.25 «Романтизм романсу», Водуш Л. Сербобаніш.

19.05 «ВЯТКАНЬСЬКИЙ БРАДЗХІД» Телесеріал (Велика Британія), 1981.

20.00 «Моріон Дитрих» Документальний фільм.

20.30 Силієвський фільм.

21.00 «Тим часом» з Александра Архангельського. Інформаційно-аналітична програма.

21.40 «КРАЙ ЗАМЛІ» (Велика Британія), 1937.

22.10 «Каліграфічний історичний», «Історія і гра». Мультифільм для дорослих.

22.20 Афіна на зоря.

22.25 «Лінійний», Водуш А. Гурен.

23.50 23.55 Програма передач.

05.30 Музичний канал.

06.30 «Діапазон» «Усе об сабабах», «Розважальний». Документальний фільм.

07.30 «Діапазон» Мультифільм.

08.00 «Фініш» «Діапазон» у нас. Мультифільм.

08.25 Мультифільм.

08.35 «Розважальний».

09.05 «Портрет у інтер'єрі».

09.20 «Афіна на зоря».

09.45 «ПРИНЦ І ЖАБРАК» (ЗША) 2000.

10.50 «НІНА» Телесеріал.

12.00 «Синдикат з їжі» Афіна на зоря.

12.25 «Діапазон».

12.45 «Афіна на зоря».

13.05 «ВІЙНА СТАКА» Драма (СССР) 1988.

15.00 «Відомості» з Іваном Усачовим.

15.35 «ВОБАЧКА-2» Каліграфічний фільм.

16.15 «Життя з Луї» Мультифільм.

16.45 «Зоряні гали».

17.15 «168 гали» Інформаційно-аналітична програма.

18.00 «ВІПАДКОВИЙ ГЕРОЙ» Канада (ЗША), 1992.

20.00 «НІНА» Телесеріал.

21.05 «ТРИКОРИ, ЗОНА РИЗНИК» Діалог (Росія), 1993.

00.05 «Історія сучасності» шоу-інтерв'ю.

00.35 «ПІШЧОТНИ ПАДМАН» Трилер (ЗША), 1994.

8
клас

15.00 «У гості до казди».

16.30 «Зоряні гали».

17.00 «ГОРАЦ» Серіал.

17.45 Програма мультифільм.

18.30 «ПАКРОУСЬКА ВАРОТІ»

20.45 «Вечірній».

21.00 Сімейний.

Трилерний вики.

21.15 «ПАЦУКИ»

08.00 «The best» Лепілий кіно.

10.00 MegaMix.

12.00 «Pro Fashion» Модернізація.

12.45 Огонь.

16.30 Музыка.RU.

16.00 MegaMix.

19.30 People mix.

21.00 «Каліграфічний» з Сірою.

21.30 Музыка.FR.

22.30 «Perfect Perfect».

Музыка.ру.

22.30 «Прислів'я».

00.00 MegaMix.

04.00 Завдання трансформ.

АДСТОЙ ДНІ

«ПАДВОЕННИЙ УДАР»

Для тих, кому справді нема чого робити, Жан-Клод Ван Дам презентує свої друзі-соратники бачення у жам б'єнча сам з сабою, аспіна сам з сабою і зрешче ратує сам сабе. Ну і стандартний набір, як завжди, дески, бойки, роки-рол.

ОНТ 21.10

[illegible]

е сабакам:
пра прайду,
справяд

спэ

18 студзеня,
субота
8 какал 21.10
«Хвост, які
віхляе
сабакам»
(«Махлярства»)

Дэвіска, выдасэр боніхэрта набыў
матэрыяльныя формы — у тэатры прызэнт
выйшаў фільм Бары Дэвіска «Хвост,
які віхляе сабакам». Бутысяк фільму
даволі прастая, напярэдадні
прэзідэнцкіх выбараў кіраўнік
дзяржавы аказаўся змешчаны ў
саксцэсуальны скандал, на данамогу яму і
ёсэй краіне прыходзіць падатчыны
проф і іміджэйсер Конрад Брыч
(Робэрт Дэ Ніра) — гэты стаў мужчына

с тЫдня

аб'ектыўнасьці ёсца такой толькі на
першы погляд. Бо некаму,
напрыклад тэаза ж было, каб у самы
разгар падрыхтоўкі да выбараў у
мэсцовыя саветы на блакітных
экранах пракурацыя з выгляду
баскэрыўдны А высьлі фільм
«Махлярства», які ўнесіць у галова
сумнеў у аб'ектыўнасьці выбараў і
дэмакратычнага працэсу як такога?..

[illegible]

спэкуляцыі Геі і Хадановіч

Праблемы беларускасці і сэксуальнай арыентацыі

Нумар 3 за 2002 год часопісу *Архе* п'ядаўна з'явіўся ў сталічных кнігарнях. Тэма нумару, як абяцалася раней – Андрэй Хадановіч, партрэт якога стылізаваны пад «бабчыні кіч» – стыль дваранскіх кутароў Панимоніна 30-х гадоў мінулага стагоддзя павінныя сімбалізаваць высокія эстэтычныя прэтэнзіі выдаўцоў. Эстэтыка ў дадзеным выпадку мае галоўную ідэалогічную нагрукку нумару – у «прапрабаў адрэджэння» адбываецца з'ява нацыянальнага культурнага героя – на месца паехаўшага зарабляць наступныя дзесяты тысяч баксаў С.А.Хадановіч. Ці заўважыць хто падману? Нават прэзыхімы падобныя.

Часопіс *Архе* ў адрозненне ад звычайных літаратурных і мастацкіх выданняў заўсёды нагадваў нагадні карнавал пад кіраўніцтвам інструктара райкама Агурцова – з абавязковым ідэалогічным загрузам, у поўнай адпаведнасці з лінінскім артыкулам *Партыйнасць і літаратура* (1912) ці з эсэ маркіза дэ Сала Франсіска, якіх адзіны вынік, каб стаць рэспубліканцамі (1795). Маркіз пісаў, што французскія кавалеры мелі былі дэкапітаваць свайго караля, але для дасягнення сапраўднай свабоды трэба легалізаваць гомасэксуальныя стасункі, інцэст і эратычны канібалізм. У *Архе* таксама прасочваецца гэткае тэндэнцыя: акрамя разважанняў Іанса-Георгі Віка *Пабудова дэмакратыі ў Беларусі* і цэроўнага жардынатары прамэрыканскай дзейнасці на Беларусі Паўла Казанэцкага *Беларуская палітыка Польшчы* надрукаваная нелічэбная рэцэнзія Уладзіміра Гербачэка на кнігу Дэвідэ Эрыбона *Развагі аб гэісцкім пытанні*. «Вядома, што сярод беларускамоўных шмат гомофобаў, і, наадварот, сярод беларусаў-геяў процьма беларусафобаў. Дзе ж кампраміс?» – запрашае аўтар. Відэа, дасягненне кампрамісу паміж геямі і беларускай ідэяй і ёсць тое з'ява, якая нестала адрэджэнцам.

Галоўны ідэалогічны заліп нумару належыць вядомаму майстру палітычнага эпатажу Валеру Булгакаву. Ва ўводным артыкуле пра «юнысчынны і некаласічны нацыяналізм» ён у чарговы раз расставіў ўсе коскі і двукосы над «ы», каб урэшце зноў усім паказаць, хто тут, блін, самы грамадзянін. Першым пад стрэлы віртуоза фарсу трапіў Уладзімір Арлоў за ягоны дзесяцігадовы даўніны дужа рамантычны артыкул *Незалежнасць гэта*. Арлоўскі артыкул, канешне, нагадвае эстраднае маналёг накіраваны Жанэтыскага «у Парыж на тыдзень і назад» ці Хадановіч «досыць бачыць свят вачыма Сянкевіча!», а не культуралогічнае даследаванне, якое маглі б вытрымліваць якую-кольвечы крытыку, але Булгакава гэта не абыходзіць. У ахвяры п'ярысмысловага акрабата п'яра трапіў і Сяргей Дубавец і Аляксандар Лукашук – эмігрант-антываветчык, якіх раней называлі «паліцыямі і калябарантамі» савецкія СМІ, а цяпер адрэзіў гэтую традыцыю і Валер («ка») Булгакаў. У сувязі з палітычнай актыўнасцю рэдактара *Архе* узгадваецца фраза з раманаў Юльяна Сямёнава «Сямнаццаць імгненняў жыцця» пра агента Клаўса: «Былому карэктару хацелася вострых уражанняў... Паслы артыкулу ёсць «палеміка» – водзкі раскритыкаваны персанажаў, якія сканчаюцца пакараннем Сяргея Ярша чытачам «самім разабрацца, хто лье наду на лукашэнкаўскі млын: той, хто прапагандае гісторыю беларускага нацыянальнага антыфашысцкага Супраціву, ці той, хто аблівае яго брудам».

А што ж з галоўным персанажам вокладкі, які замкнёў аздобы паехаўшага на конкурс прыжосці Лікі? Андрэй Хадановіч выконвае на гэтым мейсціску двухсэнсоўную ролю з аднаго боку «мастацкага баласту» палітычнага дацызма, а з другога – канэзнаўскай агітбрыгады, якая забавляе хлебарабаў, каб лепш засвоілі партыйныя дырэктывы. З панаўрэнікам Хадановіч – Адамовічам, адзіна, праблемаў не было, той прэтэндаваў на ролю народнага паэта, трыбуна плошчы, героя стадыёнаў, зашываў рот, кідаўся ў мянтоўскі варанок, каб толькі забаралі, каб толькі атрымаць статус буггара, эмагара, грыві-карту, візу... Андрэй Хадановіч рот зашываў ня будзе, адзіночна з той прычынай, што ня зможа есці, аматары пазіі могуць адчуць лёгка шок.

Хадановіч не хавае свайго «негераічнасці» – ён яе дэкларуе, выносіць на вокладку свайго кнігі, якая выйшла ў *Кіеве Лісты з-пад коўдры* – алязія на *Лісты з-пад шыбеніцы*, і найпрэзыхіцейшы намёк на сімулятыўны характар апазіцыйнага гераізму і ўсёй беларускай гераічнай апазіцыйнасці. Тым ня менш месца нацыянальнага паэта заняў кумір студэнт-фільмавак і ўкраінскіх палітыкаў ад літаратуры, якія са здыўленнем

адкрываюць, што ня ўсе ў Беларусі ланцём «Ралтон» сэрбаюць, што і там ведаюць моднае слова «постмадэрнізм» і здольныя зарыфмаваць Бадлера з Апалінерам! Гэтак калісьці Вазыньскі калісіў на Эўропе з чорным бантам, каб па заданні партыі прадэманстраваць дэмакратам разня-воленасць савецкага чалавека.

Калі б постаць Хадановіча выйшла, як і меркавалася раней у часопісе *Крыніца*, часопіс каштаваў бы рублёў дзевяцьсот, а ня дзеве тысячы і не было б непатрэбных булгакавых ды казанецкіх. Не зразумела, зь якой рацыі перакладзены з польскай вільчук Т.Канівіцкі з апавесцю «Малы Апакаліпсыс». Але новая п'еса драматурга-графамана Курэйчыка «Выканаўца жаданняў» толькі на першы погляд матэрыял хутчэй прахадны, чым сэнсавы і ўсё, у фінале галоўны герой п'есы Багдан, зашчыраў:

Багдан: Мне сёння было дрэнна.
Марына: І што?
Багдан (паўза): І вельмі хочацца сап'янь-кага.

Вось тут становіцца ўсё на свае месцы! Усе гэтыя Бадлеры, Рэмбо і «Вечна жывыя Купалы» надрукаваныя толькі дзеля адводу вачэй. «Погляд сьпераду і погляд ззаду» (так!) наводзіць на пэўныя разважанняў. Нешта даўно не было ў кіёсках «Белсаюздруку» *Форуму Лямбда*. Дык ці трэба купляць *Архе*, каб высветліць хто лье наду на лукашэнкаўскі млын? Здаецца, усё ясна і так.

СЯРГЕЙ БРАКОЎ,
АГЛЯДАЛЬНІК

Навагодняе Тэле-Аліўе

Затарможаныя рэфлексіі з прычыны бадуна

Калісьці навагодняе праграма на шостаў частцы сушы прадстаўляла, як казіў Серафім Агурцоў «дзела сур'эзнае», проста «меранпрыяцце», абцяжаранае вывераным на ідэалогічных шалых адпаведнай дозай прапаганды. Цяпер навагодні тэлевізар па цэнтральных расейскіх і адным беларускім канале – гэта звычайнай своеасаблівы візуальны дадатак да сьвятлочнага стала з абавязковай гарэлкай і салатам «аліўе», які самі французы называюць «салатам а-ля-рюс», такім чынам у тэлевізіі ў апошнія дні мінулага і ў першыя дні новага году назіралася праграма дужа падобная да легендарнай савецкай стравы, хаця і аднастайнай, але каларыйнай і шмат. І па некалькіх расейскіх каналах запар.

Аншлаг, адным словам. Спрытныя журналісты

сьпяшаюцца абнародаваць сэнсавыя лічыбы замарожаных суроваў зімой бамжоў і пэнсіянэраў, але наўрад ці хутка мы даведаемся пра колькасць расейскіх шавіністаў-антысэмітаў, якія атрымалі пад Новы Год язву страўніка, сардэчны прыступ ці разьлічылі жоўці ад такой высокай канцэнтрацыі юрэйскіх насоў і юрэйскага гумару, які гучаў па АНТ, РТР, НТВ, НДТ, ППТ, яшчэ і шоў Галкіна і яшчэ... Пара ўжо пачынаць змагацца за правы антысэмітаў, бо на расейскіх каналах ўжо набывае прапіску амерыканская практыка «прапарцыянальнага прадстаўніцтва» на экране нацыянальных і сэксуальных меншасцяў: вось тут і там мільнулі «дзці Патрыся Лумумбы» – расейскія грамадзяне зь цёмным колерам скуры. Вось прадстаўнікі ўкраінскай

народнасці – драг-куін Верка Сярдзючка і Алег Скрыпка (Вопель Відаўляска) ў «мысіцкі» пра Папалішчу. Чарга чукчаў, беларусаў і заафілаў апынуцца ў блакітным экране на гэты раз яшчэ не надыйшла. **Задорнаў**, які ўжо трапіў у рэпэртuar парадзістаў, як зацятты антыамэрыканіст («Яны ту-у-пы-ы-ы-я!») вылез з «апраўдацельным» эстрадным маналёгам, дзе заявіў, што ўсё жыццё любіў амерыканцаў, а насамрэч крытыкуе тоўстых рускіх баб (якіх таксама вельмі любіць), але якія надытаюць дужа вузкія купальнікі-стрынці, і гэта вульгарна. Цікава для аналітыкаў нумар: фраза «Салікацінцы ў турме ўставаў «з п'ятухамі» можа разглядацца, як кардынальным ідэалогічным паварот Расіі ў дачыненні да Нафіюшай гісторыі – нобелёўскай лаўрэат і прэтэндэнт на званіне «сумленнага нацыя-аказавы» «апушчаны» эстрадным блізітам. **Выступленні прэзідэнтаў** – таксама частка навагодняга шоў. Пуцін параднаў сваіх падначаленых заўважэннем пра «традыцыі» расейскага народу. Якія? Зараз пад гэты софс можна падаваць што заўгодна – ад частавання каней шампанікам, як Сава Мірошаў, да сталінскай калектывізацыі і традыцыі Івана Жалівага саджаць палітычных апанэнтаў голай дупай на востры кол. А прамова нашага прэзідэнта была надзвычай кароткай: хвілінаў пяць-шэсць супраць звычайных пятнаццаці. Падобна, што гэта была частка навагодняга шоў, якое на БТ рабілі ў разьліку на тое, што большасць насельніцтва нечыяраюць і на тэлевізар не глядзіць, а тыя, хто можа нешта глядзець, дзіўляюцца шоў на расейскім канале. Канцэпцыя гэтага КВН была такая, што відэакісэту з праграмай увогуле злучылі і дзіўнае канцэпцыя рабілі выгляд, што жартуюць і шукаюць снаб і навагодняе шоў. Паміж вышэйшымі дасягненнямі гучаў музон любімых апазіцыйнаў «Крамь» і «НРМ». Гідзіш, на наступны год і апазіцыйнаў пакажуць! Бо сучасная тэлевізія прадстаўляе пэўны парадокс, які мусіць вырашыць аналітыкі: з аднаго боку кажучы, што тэлевізійны час дорага каштуе, а з другога – паказваюць такую лухсу.

Ці лёгка быць беларусам?

Зкожым годам усё цяжэй быць беларусам. Жыццё ўсё даражэе, кашты на беларускія кнігі, газеты, напелкі і часопісы растуць, як цана на курткі-бомбэры і боты «грындэра». А ёсць рэчы, якія сапраўднаму беларусу проста неабходна мець у сваім нацыянальным гаспадарстве. Кніга былой старшынні Саюза Письменників Вольгі Іпатавай *Альгердава дзіда* акурат такая рэч, на якую трэба трохі пашукаць сродкаў, незалежна ад яе зместу, бо для выжывання нацыі сёння галоўнае – гэта ведаць сваю гісторыю, якую ў папулярнай і дасціпнай форме паэтка ўзвешвала для свайго народу. У сьнежня на ўправе БНФ яна прадавалася па цане 5400 рублёў. Кажуць, што

наклад арыштаваны дзяржавай і знаходзіцца ў друкарні. Гэта аўтаматычна робіць выданне рарытэтам і надае прысмак забароненасці. А яшчэ колькі за не накруціць у кнігарні ТБМ!?

Вольга Іпатава
прасоўвае на
рынак чарговы
блокбастэр.

ПАЦА ВАЦА,
ТЭЛЕГЛЯДАЧ

Брудная бялізна

Клясавы падыход да асьвятленьня сьвецкіх навінак

Одры Тоту,

якую ўсе больш ведаюць як Амэлі, зьявілася ў Летуны Каліябані – «Кахае – не кахае». На гэты раз мы ня ўбачым нічога новага. Одры амаль не зьмяніла макіяж і прычоску нават з апошніх кінатэатраў «Амэлі». На экране мы можам пабачыць, як мілая і непасрэдная жарты Амэлі з рамантычнай казкі для дарослых ператвараецца ў зусім не дзіцячыя забавы псыхапаталягічнага трылера. Анжэліка (гэтак клічуць геранію) закахалася ў аднаго мужыка і

дамагаецца яго ўсімi мэтадамі. Усё б добра, толькі вось мужык гэты ня ведае да таго моманту, калі яго быццам бы спакойнае жыццё ператвараецца ў пекла. У фільме ёсць усё: бойкі, забойствы, сьмерці. Вось толькі тактычны ход рэжысэра, які не зьмяніў зьнешні выгляд агульнай любімыцы, ня вельмі зразумелы – Одры Тоту можа так і застацца гераніяй дзьвюх стужак з адным фэйсам, або (калі пашанцуе) яна можа ператварыцца ў сучасную Мэрылін Манро.

Льў Троцкі,
сьвецкі аглядальнік

Чорная мЭтка

Анталёгія айчыннага відэапірацтва

Зараз зусім іншы час. Відэаапаратура і касэты даступныя кожнаму абыякаму. Гэта ня так, як гадоў 15 назад, калі BM-12 каштаваў 1200 рублёў, а каб набыць яго, яшчэ патрэбна было адстаяць чаргу, дзе і безь цябе хапала розных «вэтэранаў», сваіх людзей ды інш. Касэты можа было набыць рублёў за 50-70 зь нейкім

міхалковым-гайдаем, а вось нэшта іншае, пацкавай, знайсці можна было хіба што толькі праз цыган. Відэа стала тады тым акном на Захад, празь якое савецкі і постсавецкі чурбан мог паглядзець, што адбываецца там несьце ў цудоўным далёка-далёка. Вось з гэтага старадаўняга часу і можна прасачыць як відэапірацтва пачало падымца сваю галаву. Спачатку прадпрымальнікі зь відаком і дзясяткай касэт аддавалі сваё багачства на пракат. Менавіта тады падлеткі, пабачыўшы на экраны Брусаў Лі, Джэкі Чану і Чэкаў Норуцаў пачалі ў сваіх гульнях выкарыстоўваць элементы ўсходніх адзінаборстваў, і з двароў адразу зьніклі казакі-рабаўнікі, белыя-чырвоныя і другія пашчотныя да кожнага сэрца гульні.

Празь некаторы час настала эпоха відэасалёнаў. Як правіла яны ўзьніклі на базе кавярніў у кінатэатрах, у памяшканьнях былых чырвоных куткоў якіх-небудзь ДК і Пляцаў піанэраў. Усе нармальныя пацаны пацягнуліся туды як мукі на фэкаліі. Амаль кожны прагуляваў пару ці ўрок разам з Рэмба і Конанам. Свой навар самія далёкабачныя варацілы плясмаў і магнітнай стужкі ўклалі ў відэапракаты і відэазапіс. Вядома, перад кожным фільмам было папярэджаньне ФБД аб незаконнай дэманстрацыі і перазапісе, але, пагадзіцеся – хто тады ў Беларусі валодаў ангельскай мовай – ды ніхто. Адчувальныя звонкія грошы, спадары Жбанкоў і Фаненка вырашылі пратрэсьці кішэні інтэлігентных абібокаў. Яны замучылі такую справу – набралі розных кінавывярэнцаў Лічаў, Карахсаў, Грынузюў і пад соўсам нейкай элітарнасьці, кожным сэансам пачалі прамываць мазгі і яшчэ чыстыя галовы менчукоў. Набыўшы кішэні, потым адзін зваліў з краіны, а другі па сёньняшні дзень заігравае з пасольствамі і Гётэ-інстытутам і ганяе модныя фільмы. Але зараз ужо, вядома, без усякага пірацтва.

Джымі Хопкінс,
добрасумленны бізнэсмэн

Кінематограф – штука цікавая, але ня менш цікава парыцца і ў асабістым жыцці куміраў кінамастараў. Парыцца ў прыватным жыцці «эра» – улюбёная фішка ўсёй «жоўтай прэсы», якую хлебам не кармі, а дай настрачаць пікантыясьці ў рубрыку «сьвецкая кроніка». Мы ж паспрабуем зірнуць на гэты аспект зь іншага, сацыяльнага гледзішча. Тым больш, калі, як сьцьвярджае навузільная тэлерэклама, «эоркі» зашыбаюць столькі бабла, што жыхары суседняй Расеі маглі б год адпачываць на Канарах...

Арнольд Шварцэнэгер

вырашыў дадаць у сваю кішэню яшчэ адну ролю, якую Арні адбюў у іншага менш знакамітага акторыка Вані Траволты. На гэты раз вярнуўся каманда-тэрмінатар-блзынятка-цяжарны палісман-пажарнік і апошні кінагерой сырась бласлава чалавек – кілера. Падзеі адбываюцца несьце на трапічным востраве, дзе ён будзе, залезьмішы галаву, лётаць за ахвярай. Як сьцьвярджаюць усё тры прад'юсэры гэтай стужкі, гледачы чакіе вельмі закручаны і нечаканы сюжэт. Выпадкова ахвяра ратуе жыццё кілеру. Вельмі цікава, якім чынам. Ці ахвяра выпадкова забойцу зь вады і зробіць штучнае дыханьне, ці адгоніць ад Арні алігатора, а можа выведзе заблуканага Містэра «Алімпія» з джунгляў, а потым проста вечар да вечару яны будуць бухаць у бары і бакланіць за жыццё – гэта яшчэ невядома. Аднак паміж імі павінны зьявіцца сабродскія дачынсьні, якія ставяць Шварца ў вельмі неадназначнае становішча. Аднак, каб раскрыць ітэрыгу, не сьляпайцеся бегчы па білеты: пачатак здымак прызначаны на вясну 2003 году. А вось

Нікалас Кэйдж

(«Дзікі сэрцам», «Той, хто базрыць зь ветрам», «Скала») фартуну не злавіў. Амаль што на 3 з паловай месяцы гэты супергерой бязьскоў трапіў пад абцас. Ён ажніўся на Лізе Мары Прэслі. Чаму ж яго пацягнула менавіта да гэтай жанчыны – тое, што яна дачка самога караля рок-н-рола (вядома, што Нікалас

Вайна будзе! Вы ведаеце чаму пачынаюцца войны? Не...

СУМА УСІХ СТРАХАЎ
Стужка – Філа Олдэна
Робінсана
У ролях – Бэн Афлэк,
Морган Фрыман,
Джэймс Кромвэль

Некалі, годзе гэтак у 1973-м, Сірыя і Эгіпет напалі на Ізраіль. У арабаў усё адно нічога не атрымалася, а вось ізраільцыне ў той кампаніі згубілі ў пустыні самалёт, на якім была звычайная атамная бомба. Прайшло 29 гадоў і сьвет зьмяніўся. Нейкі дыгер-шыт, выкапаўшы ядзерную цапку зь пяску, ўцхоўаў гэту рэч першаму, каго сустрэў за 400\$. Пасьля доўгага падарожжа і ўжо за 50 мільёнаў бакаў яна трапіла ў рукі заказчыка. На гэты раз галівудцы ворагам зрабілі нейкага нэанэацыскага рэваншыста Дрэслера. Ён вельмі пакрыўдзіўся на сьвет: ці бач ты, татку ягонага ў Нюрбэргу засудзілі. А ў Расеі тымчасам беспарадзел. Нейкі генэрал-хабарнік, бязь ведама прэзідэнта, ударыў па Грознаму газам «навічок». У парымэтры 20 км засталася толькі 80% выжывушых. Потым нацыў рвануў бомбу ў Балтыморы (ЗША). ЗША думае, што гэта Расея. Расея – што ЗША. Вынік ёсць – цяпер былыя партнэры па антыгітлераўскай кааліцыі граюць на ядзерных кнопках.

ЗЬМЯНЯЮЧЫ ПАЛАСУ
РУХУ
Стужка – Рэджэра
Мітчэла
У ролях – Бэн Афлэк,
Сэм'юэль Л. Джэксан

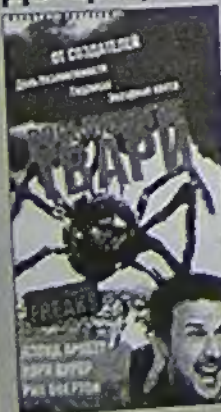
Спазыніца на 20 хвілінаў – гэта ня так шмат, калі ня каціш на разборкі ў суд. Простая аварыя на шашы саштурхоўвае нос да носу людзей, якія ніколі не павінны былі сустрацца. У выніку абыякавае губляе сям'ю, а «белы каўнер» – файл з дакументамі несьце мільёнаў на 10. Паміж імі ўзьнікаюць неперымірныя супярэчнасьці. Таму й выходзяць на сыяжыну вайны юрыст і аляхаголік. Цяпер іх нічога ня зможа спыніць. Адзін не аддае файл, а другі з дапамогай хахера зрабіў апанэнта банкрутам. Босы не задаволены слуханьнем справы, а нехта забівае на клуб ананімных алканаўтаў. Пасьля іх прыёмы і мэтады ціска час ад часу стаюцца іроніяй. Вайна ёсць вайна.

Дых вось, хлопчыкі і дзяўчынкі, паглядзіце і адкажыце:
1. Што не патрэбна рабіць, каб ня выклікаць вайну?
2. З чаго пачынаецца вайна?
3. Як спыніць вайну?

BANKER_KV@YAHOO.COM

! ТАВАРЫШЫ ДАРОСЛЫЯ ! ХАВАЙЦЕ ВІДЭАКАСЭТЫ АД ДЗЯЦЕЙ !

Кіно вачыма дзіцяці

КАЛІ БАЦЬКІ
ПАЙШЛІ ДА ЦЕЦЬ,
Я ЗНАШЛА ГЭТУЮ
КАСЭТУ І
ПАГЛЯДЗЕЛА...

«Жыхарам маленькага гораду вельмі не пашасьціла калі за адну ноч, пасьля таксічных выкідаў сотні маленькіх павукоў ператварыліся ў агромных, платаядных, галодных пачваруў, вырашыўшы эжорці ўсё насельніцтва гораду, ад мала да вяліка, а дапамогі ня будзе...»

ВАСЬМІНОГІЯ ПАЧВАРЫ.
Рэж. Эларэ Элкаем. Выраб:
Warner Brothers.

СТРАШНЫ ФІЛЬМ ЖЫЛІ БЫЛІ ПЛАЗУКІ. НЕЯК
ЯНЫ НАДЫХАЛІСЯ ДЫМАМ І СТАЛІ ЗЯЛІКІМІ.
ЗЯЛІКІМІ ЯК ДОМ.

ПІШЛАЦЬ ІМ ТАЛОУКІ, ЯНЫ ПІШЧАЛІ.

ЯНЫ ПАБЕГЛІ СКАЗАЦЬ ЛЮДЗЯМ,
ШТО ІМ ГЭТА НЯ ВЕЛІМІ ПАДАБАЕЦЦА

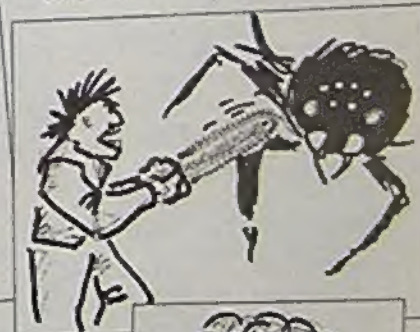

БОЛЕЯ ЯНЫ НЕ
ЗАРУШЫЛІСЯ, А ДЗЯДЗЯ
СЬМЯЎСЯ

ЛЮДЗІ СТАЛІ
БЕСЯЛІЦА І СПЯЦАЦЬ.

ЁН ПІЧАЎ МУЧЫЦЬ ПЛАЗУКОЎ

ДЗІЯНЫЯ БАЦЬКІ ЯНЫ КАЖУЦЬ, ШТО Я МУЧАЮ
ПАПУТАЧЫКА КАЛІ Я ВІПРАСТУ Я АБАВІЗКОЗА ЗАВІДУ
САБЕ ПЛАЗУКА НАЗУЧУ ЯГО ТАВАРЫШ І СЫЛАЦЬ.

Універсальны студэнт

Цяперашняе пакаленьне студэнтаў выхоўваецца дзеля канкрэтных мэтай

Ёсць на станцыі мэтро Якуба Коласа халёўны тэлефон. Насупраць ЦУМу. Там звычайна стаіць невялікая чарга прыхільнікаў халёўны. Стаіць, мёрнуць на 20-ціградусным морозе. Але часам там зьяўляецца незвычайна малады чалавек (а прасцей гаворачы – дурань). Ён стаіць на сьнезе, хоць і апраўты ў зімовую куртку, але ў хатніх шлёпках на босу нагу.

Што гэта такое? Нейкі новы краёўскі вышкіл, месцова Парфірый Іванов, альбо просты бомж, які не знайшоў сабе ўтэку на «халодны зімовы час сутак»? Апошняя версія адпала, калі хлопца некалькі разоў пакідаў на сьнезе свой абутак ды гуляў туды-сюды голымі нагамі. Нават п'яны бомж-панк такога на сваім жаданні ня зробіць ні за якое быра. Супраць другой версіі гаварыла цёплая маладая дубішніца, накінутая на плечы. Я назіраў яго колькі разоў, а потым ня вытрымаў ды падыйшоў, каб задаць пару пытаньняў.

Высьветлілася, што хлопец – просты студэнт, які працягвае свае студэнцкія гады ў інтэрнаце № 4 БНТУ (былым БДПА), што стаіць недалёка адтуль. На сьнег яго выгналі неабходнасьць пазалефанізацыі, але ён ня мае ні карткі, каб зрабіць гэта ў самім інтэрнаце, ні грошай, каб картку набыць. У дадатак з абутку ў яго толькі берцы, якія штуркаць пяць хвілін. А паколькі пыха да аўтамату займае тыя ж пяць хвілін, то з берцамі працяг займае ўдвая больш часу. Таму хлопец выходзіць на вуліцу ў люты 20-ціградусны мороз у шлёпках. Гэнь аднойчы, на другім курсе (а ён зараз на пятым), хлопец вырашыў паспрабаваць стаць на сьнег босым. І стаў! «Спачатку кепска было, непрыемна. Але праз паўхвіліны звыкся. І стаў кайфаваць ад гэтага. Выходзіў гуляць на сьнезе кожны вечар узмку. Зараз прастойваю да дзесяці хвілін! З таго часу я ня п'ю, не палю, не хварэю».

Што ж гэта, шаноўная, атрымлівасца? Банальны недахоп грошай зрабіў з простага студэнта-дэгенэрата-алькаголіка нейкага супэрмэна, а-ля беларускага партызана! Хутка гэты чалавек пачне спаць на сьнезе, зможа трымацца пад колай да паўгадзіны, бегчы хутчэй за трактар МТЗ-82. Ды ў дадатак ён ня любіць прэзыдэнта, які зрабіў яму такую маленькую стыпендыю, што нават картку тэлефонную не набыць. А што будзе, калі ён пастале, стане працоўным? Калі такія, як ён, пачнуць партызанскую вайну, то ў іх супраціўнікаў ня будзе шанцаў на перамогу. Відавочна, што дзяржава ня можа дазволіць сабе мець такіх людзей пад бокам, акрамя...

Акрамя аднаго. Гэты чалавек – вынік удалага

экспэримэнта над моладзьдзю, які праводзіць дзяржава. У падтрымку гэтай думкі гаворыць той факт, што на праспэктзе даволі шмат халёўных тэлефонаў: ля ЦУМу, ля Акадэміі Навук, ля Плошчы Перамогі... Зробленыя ціпа ў межах рэжымных акцыяў, амаль усе яны стаяць недалёка ад студэнцкіх інтэрнатаў. Стыпендыі ў навучэнцаў ВУ – кот на рымах. Таму ўсе больш моладзі карыстаецца халёвай. Памятаеце ў Нішэ: «Падаючага трэба яшчэ піхнуць». Вось і нашая будучая інтэлігенцыя, а хутчэй – будучыя салдаты, паслабленыя Чарнобылем ды недахопам харчовых прадуктаў, у дадатак будуць гуляць на сьнезе босіком. Няўжо яны дзе знойдуць грошай на добры абутак? Берцы надта лепей: танныя, зручныя, на ўсе сэзоны. І да духаўскіх кірзачоў звычайна зьяўляецца. Затое праз колькі год, калі мы пад сыягам Рыгораўча пойдзем вайной на НАТО, то нават апошняму мабілізаванаму студэнту будзе пакласьці на розныя атамныя ды хімічныя зброі, на холад ды жару. Вось гэта будуць універсальныя салдаты.

НЕСТАР МІХНЕНКА

Лісты з Ангбанду

Пахмельныя ралевікі

«Спакойна я павольна, нібы ў зачараваным сьне» працягваецца надрыхтоўка да сьлетняй вялікай палігонкі на алімпіадаўнай гісторыі «Іярона» ад гэім-майстра Мадра ды клубу «Кайталан». Акрамя лямікай працы над агульнай ды галімак дасужых размоваў, праводзіцца ўводныя павільёныя гульні. Першая – «Вячэра ў герцагіні» – прайшла месяц таму й была даволі звычайнай. А ўлетку на палігоне павінны будзь быць дзьве музычныя банды: адна бесьперанымна грае ў трапцы, другая – «прыяжжэ на гасролі». Менскія мідыявісіцы ды фолкавыя гурты рвуць глоткі адін аднаму ў надзеі атрымаць права граць на міжнароднай ролевай гульні.

Баль-маскарад на Аднарогу прайшоў 4 студзеня, ралевікі тармазнута спрабавалі на працягу дзвюх гадзінаў адзначыць новы год. Вось толькі касцюмчыкі былі занадта разнастайнымі, як на ранішніку ў дзіцячым садку, ды гарэлку хавалі па закутках, і таму напіліся толькі выбраныя. Астатнія грэліся дыскачом з брэтонскай сярэднявечнай папсы. Аднак усе часмусці разыйшліся задаволенымі. Сярэднявечны фэст «Белы Замак» заўчасна прызначаны на пятніцу, 28 лютага. Чакаецца шмат эмежных гасьцей, музыкі ды танцаў. Працягвацца будзе, як і звычайна, да вечара надзеі. Цікава, хто пераможа на рыстальшчы ў гэты раз? Маскаль Князь Уладзімір альбо нехта з нашых хлопцаў? Паглядзім.

Яшчэ ў мінулым годзе, 18 сьнежня, выйшла ў сьвет другая частка трылёгі «Валадар пярсыёнікаў» па кнізе прафэсара Толкіна. У нашых сынэзім яна зьявіцца, напэўна, напрыканцы студзеня. Вядома, таму Орден Адзінарога плянуе накіза папшыранай версіі першай часткі, працягласць у 4 гадзіны. У дадатак – дакументальны фільм пра Толкіна ды стужка пра здымкі першай часткі «Валадара». Пры тым усе на ангельскай мове, з арыгінальнымі гукам і галасамі актораў. Каштуе. Толькі для фанатаў – сапраўдных талкіністаў.

Хатняе заданьне. Хлопчыкі й дзяўчынкі, вывучыце, калі ласка, новае слова. «Загруз» – уводная інфармацыя, якую атрымлівае гулец перад пачаткам для больш якаснага адгульваньня ролі. Загрузы бываюць асабістыя (накіраваны на аднаго персанажа, звычайна гэта інфармацыя пра характар ды асабістыя памкненьні), камандныя (накіраваны на гурт персанажаў, звычайна апісваюцца іх мэты) ды агульныя (накіраваны на ўсіх гульцоў, звычайна тут інфармацыя аб сусьвесе гульні ды асноўных правілах). Гулец можа атрымаць як толькі адзін з гэтых тыпаў, так і ўсе тры.

Цывік Агідны

P.S. Калі вы маеце нейкую інфармацыю, якая датычыцца ралевых, рыцарскіх альбо талкінісцкіх падзеяў краіны, пішыце на civic_agidny@tut.by.

Купок спажывуца

Купцы живуць на Беларусі

Цяжкія часы маргіналізацыі і дэградацыі беларускага грамадства ствараюць сталы попыт на высокакачэсную прадукцыю, каб хоць у спажывецкім сэнсе землякі маглі адчуць сябе элітай. Вышэйшы клас у нас адсутнічае амаль сто гадоў, сярэдні за апошнія гады так і не паспелу скласьціся... Аднак зьяўленьне новага, амаль што каралеўскага напой з адпаведнай назвай – «Купечаскае», (што працягвае традыцыю падаўняга супэрхіта – «Дваранскага») – дае нашым грамадзянам шыкоўную магчымасьць, генамі ўспомніць адпачынак нашых арыстакратычных продкаў па Крыжскім узьбярэжжы з кабетамі ды сабачкамі і лямішымі пазяханьнямі да гарсонаў: «Стакан херэсу мне». Загадкавы напой расьцякаецца ўнэўненьнем водарам з ранішніх крамаў і не пакідае абыхавымі нават выпадковых пакушнікоў. Мяккі, але ўнэўненьне смак надае віну выкарыстаньне натуральнага араматызатара «Херае», які і надае яму тонкае настальгічнае адчэньне. Выкарыстаньне сваіх пладоў для стварэньня гэтага напой багаты да новых магчымасьцяў для разьвіцьця нацыянальнай сельскай гаспадарцы, выязьляючы яе з умоўнага палону навізаннага пэсымістамі заняпаду. А месца стварэньня – Берасьцейская вобласць, Пінскі раён, вуліца Садовая – ізноў пераносіцца нас у

Этыкетка гэтая ж асновацельная, як і напайненьне

арыстакратычныя канец XIX – пачатак XX стагодзьдзя – былі і не было ніякіх саветаў ды бесчалавечых антымалькольных кампаніяў. А адсутнасьць значка РосСтандарту на этыкетцы празрыста памякае на страту расейцамі культуры піцця напой гэткага высокага ўзроўню на карысьць заходніх надробак і ўскондніх недаробак. 1130 рублёў – сьмешны кошт за тое мора задавальненьня, што ня атрымаецца – гэта тыя ж 2 бутэлькі самага звычайнага піва, але ж які воньны чалавек патраціцца на гэты дзіцячы напой, калі ў краме ёсць «Купечаскае».

Безгалосая Расея

Айчыныя радыёслухачы атрымалі навагодні падарунак: адбылося доўгачаканае пашырэньне сеткі вяшчання радыё «Сталіца» і абласных аб'яднаньняў за кошт таго, што расейскія станцыі атрымалі смачнага пінка пад зад. З Новага году спынілася ратрансляцыя на тэрыторыі Беларусі калдырска-шавінісцкіх радыёстанцыяў «Маяк», «Голос России» і «Юность», што забівалі родны УКВ-дыяпазон. Сталася так з-за таго, што нашых дастала плаціць за трансляцыю заўдрых ды папсовых эфіраў, маўляў, няхай яны самі нам плошчю за свае праграмы. Гэтка жорсткая пазыцыя ўладаў выклікала абурэньне нават у агалцельх праварадыкалаў (хоць павінная была, здаецца, толькі радаваць) кшталту Вячоркі, які і змог толькі прамармытаць нешта няўцямае пра «забесьпачэньне татальнага кантролю за інфармацыйнай прасторай». Апошняя дробныя казыркі веерам вылятаюць зь нямоглых ручонак «апазыцыі». Бо ўзмацнелася беларускамоўнае радыё сталіца не апазыцыйнае, але народнае.

ЖЫВЫЯ ВІТАМІНЫ КРУГЛЫ ГОД!

ТАА «КСАМАКС»
Менскі оптавы рынак

МУЗЫЧНЫ АРСЭРВЕР

Хлопчик у генеральскім
мундзіры пакуль не ў бронзе

